EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJA

(2012. gada 10. maijs)

ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmuma par 8., 9. un 10. Eiropas Attīstības fonda 2010. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu

EIROPAS PARLAMENTS,

— ņemot vērā Komisijas ziņojumu par paveikto darbu saistībā ar lēmumiem par 2009. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (COM(2011) 736) un Komisijas dienestu darba dokumentus (SEC(2011) 1350 un SEC(2011) 1351), kas pievienoti šim ziņojumam,

— ņemot vērā 8., 9. un 10. Eiropas Attīstības fonda finanšu pārskatus un ieņēmumu un izdevumu pārskatus par 2010. finanšu gadu (COM(2011) 471 – C7-0273/2011),

— ņemot vērā Komisijas 2011. gada 27. aprīļa gada ziņojumu par 8., 9. un 10. Eiropas Attīstības fonda finanšu pārvaldību 2010. gadā,

— ņemot vērā finanšu informāciju par Eiropas Attīstības fondiem (COM(2011) 334),

— ņemot vērā Revīzijas palātas 2010. finanšu gada pārskatu par darbībām, ko finansē no 8., 9. un 10. Eiropas Attīstības fonda, ar Komisijas atbildēm ([1]), un Revīzijas palātas īpašos ziņojumus,

— ņemot vērā deklarāciju par pārskatu ticamību, kā arī par pakārtoto darījumu likumību un pareizību ([2]), ko Revīzijas palāta iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 287. pantu,

— ņemot vērā Padomes 2012. gada 21. februāra ieteikumu attiecībā uz Komisijas atbrīvošanu no atbildības par Eiropas Attīstības fonda darbību īstenošanu 2010. finanšu gadā (05458/2012 – C7-0047/2012, 05459/2012 – C7-0048/2012, 05460/2012 – C7-0049/2012),

— ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kuru 2000. gada 23. jūnijā parakstīja Kotonū ([3]) un pārskatīja 2005. gada 25. jūnijā Luksemburgā ([4]),

— ņemot vērā Padomes 2001. gada 27. novembra Lēmumu 2001/822/EK par aizjūras zemju un teritoriju asociāciju ar Eiropas Kopienu ("Aizjūras zemju asociācijas lēmums") ([5]), kas grozīts ar Padomes Lēmumu 2007/249/EK ([6]),

— ņemot vērā 33. pantu Iekšējā nolīgumā, kuru 1995. gada 20. decembrī noslēdza dalībvalstu valdību pārstāvji, tiekoties Padomē, par Kopienas atbalsta finansējumu un pārvaldību saskaņā ar Otro finanšu protokolu, kurš pievienots Ceturtajai ĀKK un EK konvencijai ([7]),

([1]) OV C 326, 10.11.2011., 251. lpp.
([2]) OV C 326, 10.11.2011., 262. lpp.
([3]) OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.
([4]) OV L 287, 28.10.2005., 4. lpp.
([5]) OV L 314, 30.11.2001., 1. lpp., un OV L 324, 7.12.2001., 1. lpp.
([6]) OV L 109, 26.4.2007., 33. lpp.
([7]) OV L 156, 29.5.1998., 108. lpp.

— ņemot vērā 32. pantu Iekšējā nolīgumā, kuru 2000. gada 18. septembrī noslēdza dalībvalstu valdību pārstāvji, tiekoties Padomē, par Kopienas atbalsta finansējumu un pārvaldību saskaņā ar Finanšu protokolu, kas pievienots Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu un Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu partnerattiecību nolīgumam, kuru 2000. gada 23. jūnijā noslēdza Kotonū (Benina), un par tāda finanšu atbalsta piešķiršanu aizjūras zemēm un teritorijām, uz kurām attiecas EK līguma ceturtā daļa ([1]),

— ņemot vērā 2011. gada 5. jūlija rezolūcijas par ES attīstības politikas ietekmes palielināšanu ([2]) un par jaunattīstības valstīm sniegtā ES budžeta atbalsta nākotni ([3]),

— ņemot vērā 2008. gada 22. maija rezolūciju par turpmākajiem pasākumiem saistībā ar 2005. gada Parīzes deklarāciju par atbalsta efektivitāti ([4]),

— ņemot vērā 2006. gada 28. septembra rezolūciju par ciešāku un efektīvāku sadarbību: 2006. gada atbalsta efektivitātes pakete ([5]),

— ņemot vērā ESAO Attīstības palīdzības komitejas (APK) ziņojumu par palīdzības efektivitāti, kas ir progresa ziņojums par 2009. gada jūnija Parīzes deklarācijas īstenošanu,

— ņemot vērā 2010. gada 4. un 5. novembra "Tunisas konsensu – atbalsta efektivitātes mērķa izvirzīšana", kas ir attīstības efektivitātes Āfrikas programma,

— ņemot vērā noslēguma dokumentu par 2011. gada decembrī Pusānā notikušo ESAO augsta līmeņa sanāksmi par palīdzības efektivitāti,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 319. pantu,

— ņemot vērā 74. pantu 1998. gada 16. jūnija Finanšu regulā, kas attiecas uz sadarbību attīstības finansēšanas jomā atbilstīgi Ceturtajai ĀKK un EK konvencijai ([6]),

— ņemot vērā 119. pantu 2003. gada 27. marta Finanšu regulā, ko piemēro 9. Eiropas Attīstības fondam ([7]),

— ņemot vērā 142. pantu Padomes 2008. gada 18. februāra Regulā (EK) Nr. 215/2008 par Finanšu regulu, ko piemēro 10. Eiropas Attīstības fondam ([8]),

— ņemot vērā Reglamenta 76. pantu un 77. panta trešo ievilkumu, un VI pielikumu,

— ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A7-0100/2012),

A. tā kā Kotonū nolīgumu, kas ir Savienības un Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu (ĀKK) un aizjūras zemju un teritoriju (AZT) attiecības reglamentējošs pamatdokuments, galvenokārt noslēdza tāpēc, lai samazinātu un ilgākā laika posmā novērstu nabadzību pavisam, ievērojot ilgtspējīgas attīstības mērķus un nodrošinot ĀKK valstu un AZT pakāpenisku integrāciju pasaules ekonomikā;

([1]) OV L 317, 15.12.2000., 355. lpp.
([2]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0320.
([3]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0317.
([4]) OV C 279 E, 19.11.2009., 100. lpp.
([5]) OV C 306 E, 15.12.2006., 373. lpp.
([6]) OV L 191, 7.7.1998., 53. lpp.
([7]) OV L 83, 1.4.2003., 1. lpp.
([8]) OV L 78, 19.3.2008., 1. lpp.

B. tā kā Eiropas Attīstības fonds (EAF) ir Savienības vissvarīgākais finanšu instruments, ar kura palīdzību nodrošina attīstības sadarbību ar ĀKK valstīm;

C. tā kā, neskatoties uz Parlamenta atkārtotu prasību EAF iekļaut Savienības budžetā, Komisija savā 2011. gada 29. jūnija paziņojumā "Budžets stratēģijai "Eiropa 2020" " (COM(2011) 500) ierosināja, lai EAF arī turpmāk finansētu no avotiem, kurus nefinansē no Savienības budžeta 2014.–2020. gada periodam, kas nozīmē to, ka EAF joprojām īstenos nevis saskaņā ar vispārējo Finanšu regulu, bet gan ar īpašiem finanšu noteikumiem;

D. tā kā kopējā atbalsta summa, ko piešķir no EAF, tiek ievērojami palielināta, jo Savienības atbalsts, kuru sniedz laikposmā no 2008. līdz 2013. gadam, izmantojot 10. EAF, ir noteikts EUR 22 682 000 000 apmērā, kas gadā nomināli ir par 37 % vairāk nekā no 9. EAF piešķirtā summa, un, kaut gan no EAF veikto maksājumu apjoms laikposmā no 2000. līdz 2010. gadam ir pieaudzis divkārt, līdzekļu apguves spējas problēma joprojām ir aktuāla;

E. tā kā gadu pēc tam, kad tika izveidots Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD), kurš līdztekus Komisijai ir atbildīgs par Eiropas attīstības atbalsta pārvaldību, to kritizēja par neefektīvu darbību un nopietnām struktūras un pārejas problēmām, kas pastāv Savienības delegācijās;

F. tā kā attīstības palīdzības kopējā situācija nemitīgi mainās un tā kā attīstības palīdzība ir daļa no plašāka konteksta, kurā daudzām jaunattīstības valstīm tirdzniecība, naudas pārvedumi un citi ienākumu avoti pašlaik ir svarīgāki par kopējo oficiālās attīstības palīdzības (OAP) maksājumu apjomu;

G. tā kā palīdzības efektivitātes nodrošināšanas nolūkā ir obligāti nepieciešama pārredzamība un pārskatatbildība – no vienas puses, starp līdzekļu devēju un partnervalstīm un, no otras puses, starp partnervalsti un tās iedzīvotājiem; tā kā līdzekļu devēji un partnervalstis, parakstot Parīzes deklarāciju un Akras rīcības programmu (*AAA*) par palīdzības efektivitāti, ir vienojušās savlaicīgi sniegt izsmeļošu informāciju par patlabanējā un turpmākā atbalsta plūsmām, lai attīstības valstis varētu rūpīgāk izstrādāt budžetus un revidēt grāmatvedības uzskaiti;

H. tā kā attīstības palīdzību bieži vien sniedz valstīm, kurās ir vājas institūcijas un augsta korupcija un kurās nepietiekami labi darbojas iekšējās kontroles sistēmas, un tā kā Savienības attīstības budžeta revīzija šā iemesla dēļ ir īpaši nozīmīga;

I. tā kā 2010. gads bija iezīmīgs ar smagām globālās attīstības sadarbības problēmām, jo, piemēram, sākās pasaules finanšu parādu krīze, pieauga pārtikas cenas un Haiti notika zemestrīce,

1. atgādina, ka EAF darbojas projektu un budžeta atbalsta formā – 2010. gadā 66 % līdzekļu tika izmantoti projektu īstenošanai un 34 % tika izmaksāti kā budžeta atbalsts; atgādina, ka 2010. gadā 49 % EAF maksājumu tika pārvaldīti centralizēti, proti, Komisija pati īstenoja atbalsta darbības, 11 % maksājumu pārvaldīja kopīgi, kas nozīmē, ka tos izmaksāja ar tādu starptautisko organizāciju starpniecību kā Apvienoto Nāciju Organizācija un Pasaules Banka, savukārt 40 % maksājumu pārvaldīja decentralizēti, t. i., Komisija atsevišķus īstenošanas uzdevumus deleģēja saņēmējvalstu iestādēm;

2. ar gandarījumu atzīmē bruto maksājumu izlietojuma rekordaugsto rādītāju un saistību uzņemšanos gandrīz 50 % apmērā 10. EAF izmantošanas laikposma vidū, tādējādi saglabājot iespēju sasniegt mērķi – pilnīgi visu 10. EAF saistību uzņemšanos līdz 2013. gada beigām; tomēr pauž bažas par ļoti zemajiem saistību uzņemšanās rādītājiem reģionos (20 %) un AZT (3 %) attiecībā uz tiem paredzēto finansējumu 10. EAF darbības laikposma vidū; prasa Komisijai steidzami paātrināt reģionālo indikatīvo programmu un AZT programmu īstenošanu;

3. atkārtoti pauž bažas par to, ka Parlaments nav tiesīgs kontrolēt EAF darbības tāpat, kā tas kontrolē citus atbalsta instrumentus, piemēram, attīstības sadarbības instrumentu; mudina Komisiju nākt klajā ar konkrētiem priekšlikumiem, kā uzlabot Parlamenta īstenoto demokrātisko kontroli pār EAF, saskaņojot to ar attīstības sadarbības instrumentu; uzsver arī ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas nozīmi EAF pārraudzībā;

EAF iekļaušana budžetā

4. atkārtoti pauž atbalstu EAF iekļaušanai budžetā; ir stingri pārliecināts, ka tas ir nepieciešams, lai stiprinātu demokrātisko kontroli, pārskatatbildību un finansējuma pārredzamību un lai nodrošinātu lielāku Savienības politikas saskaņu attiecībā uz ĀKK valstīm; uzsver, ka iekļaušana budžetā samazinātu darījumu izmaksas un vienkāršotu ziņošanas un pārskatatbildības prasības, jo pastāvētu tikai viens administratīvo noteikumu un lēmumu pieņemšanas struktūru kopums, nevis divi; cer, ka Komisija nodrošinās to, lai iekļaušana budžetā nemazinātu ĀKK finansējuma paredzamību;

5. pauž dziļu nožēlu, ka Komisija savā paziņojumā "Budžets stratēģijai "Eiropa 2020" " neierosināja EAF līdzekļus iekļaut Savienības budžetā, kas paredzēts 2014.–2020. gada finanšu shēmā; stingri prasa, lai pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā 2020. gadā, kad beidzas Kotonū nolīguma termiņš, EAF līdzekļi tiktu ietverti Savienības budžetā; apņēmīgi mudina Komisiju nekavējoties sagatavot sadarbības ar ĀKK valstīm iekļaušanu budžetā;

6. mudina Padomi un dalībvalstis labvēlīgi reaģēt uz Komisijas ierosinājumu un vienoties par pilnīgu EAF iekļaušanu Savienības budžetā, sākot ar 2020. gadu; uzskata, ka tas bija jādara daudz agrāk; cer, ka Komisija pildīs šo solījumu un veiks visus vajadzīgos pasākumus, lai sagatavotos EAF iekļaušanai budžetā;

7. uzsver, ka EAF iekļaušana Savienības budžetā nenozīmē, ka attīstības palīdzības kopējo izdevumu apjomu var samazināt;

Ticamības deklarācija

Pārskatu ticamība

8. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas atzinumu, ka 8., 9. un 10. EAF galīgie gada pārskati visos būtiskajos aspektos patiesi atspoguļo EAF finanšu stāvokli 2010. gada 31. decembrī;

9. atgādina Revīzijas palātas atzinumu par to, ka joprojām tiek ļoti bieži konstatētas kodēšanas kļūdas; pieņem zināšanai Revīzijas palātas konstatējumu, ka, kaut arī šīs kļūdas būtiski neietekmēja 2010. gada pārskatus, tās tomēr var mazināt *EuropeAid* sadarbības biroja finanšu pārvaldības datu ticamību;

10. konstatē, ka *EuropeAid* sadarbības biroja rīcības plānu izstrādāja, lai tā pārvaldības informācijas un grāmatvedības sistēmā (*CRIS*) uzlabotu informācijas par līgumiem kvalitāti un grāmatvedības iniciatīvu par palīdzību lietotājiem pareizi kodēt grāmatvedības informāciju un to klasificēt; vēlas zināt, kādi būs *CRIS* grāmatvedības moduļa pārskatīšanas 2012. gadā rezultāti; aicina Komisiju ziņot Parlamenta kompetentajām komitejām par to, vai atbilstīgi cerētajam ir samazinājušās daudzkārt konstatētās kodēšanas kļūdas un vai ir panākts lielāks uzlabojums attiecībā uz datu ievadīšanas kvalitāti;

11. ar gandarījumu konstatē, ka uz uzkrājumu grāmatvedību principu balstītās jaunās sistēmas (*ABAC-EAF*) ieviešana ir praktiski pabeigta; konstatē, ka jaunā grāmatvedības sistēma uzlabo grāmatvedības kopējos apstākļus un uzlabo kodēšanas kvalitāti;

Darījumu pareizība

12. ar gandarījumu konstatē, ka saskaņā ar Revīzijas palātas sniegto informāciju attiecībā uz ieņēmumiem un saistībām būtiskas kļūdas nav konstatētas; taču ir ļoti nobažījies par to, ka visai bieži tiek izdarītas skaitļos neizsakāmas kļūdas, kas ietekmē saistības, jo netiek ievēroti iepirkuma noteikumi un juridiski saistošie termiņi, kuros ir jāparaksta līgumi;

13. ir nobažījies, ka Revīzijas palātas atzinumā par pārskatiem pakārtoto maksājumu likumību un pareizību ir secināts, ka maksājumus būtiski ietekmēja kļūdas; atgādina, ka attiecībā uz maksājumiem no 8., 9. un 10. EAF Revīzijas palātas aplēstais iespējamākais kļūdu īpatsvars ir 3,4 %, kas ir lielāks par kritisko 2 % slieksni, un ir nobažījies par to, ka skaitļos izsakāmas un skaitļos neizsakāmas kļūdas tika konstatētas visu veidu projektos – to nebija tikai piegādes līgumos;

14. konstatē, ka galvenie projektu maksājumos joprojām atklāto, skaitļos izsakāmo kļūdu veidi ir šādi: a) precizitātes kļūdas – aprēķina kļūdas; b) reālās pastāvēšanas kļūdas – nav faktūrrēķinu vai citu apliecinošu dokumentu par sniegtajiem pakalpojumiem vai piegādātajām precēm; c) kļūdas, nosakot izdevumu attiecināmību, – izdevumi radušies, neievērojot īstenošanas periodu vai attiecas uz lietām vai darbībām, kas nav paredzētas līgumā, un nepamatoti ir maksāts PVN vai nav piemērotas obligātās sankcijas;

15. īpašas bažas pauž par slikti īstenoto projektu skaita pieaugumu 2010. gadā (12,6 % salīdzinājumā ar 11 % 2009. gadā) [1] un par nemainīgi augsto kļūdu biežumu saistību apropriācijās, kuras pārvalda decentralizēti;

16. pauž nožēlu, ka joprojām ļoti bieži tiek izdarītas skaitļos neizsakāmas kļūdas, kas ietekmē maksājumus; konstatē, ka skaitļos neizsakāmās kļūdas galvenokārt attiecās uz izpildes garantijām, administratīvajiem izdevumiem paredzētu apstiprināšanas un līgumslēgšanas procedūru neievērošanu, apliecinošo dokumentu nepietiekamību un nepilnīgi ievērotiem līguma noteikumiem;

17. konstatē, ka Komisijas skatījumā skaitļos neizsakāmās kļūdas finanšu līdzekļus neietekmēja; pieņem zināšanai, ka, īstenojot stratēģiju nolūkā samazināt skaitļos neizsakāmas kļūdas, ievērojami ir pieaudzis *EuropeAid* sadarbības biroja tiešsaistē sniegtās apmācības apjoms un jauniecelto delegācijas vadītāju iepriekšējas apmācības semināru skaits u. c.; cer, ka Komisijai izdosies pierādīt, ka, īstenojot šos pasākumus, tiks samazināts skaitļos neizsakāmo kļūdu daudzums; aicina Komisiju pastiprināt *ex ante* pārbaudes, lai novērstu skaitļos neizsākamās kļūdas un iespējamos zaudējumus, kas var rasties, neievērojot banku noteikumus par garantiju;

Atlikušās kļūdas

18. atgādina, ka *EuropeAid* sadarbības birojs joprojām strādā pie pamatrādītāja izstrādes, lai aplēstu atlikušo kļūdu ietekmi uz finanšu līdzekļiem pēc visām darījumu *ex ante* un *ex post* pārbaudēm; konstatē Komisijas apgalvojumu, ka tās atlikušo kļūdu neto īpatsvars ir mazāks nekā Revīzijas palātas aplēstais kļūdu īpatsvars; atgādina Revīzijas palātas atzinumu par to, ka Revīzijas palātas revīzija neapstiprina *EuropeAid* sadarbības biroja ģenerāldirektora apgalvojumu par iegūtām pamatotām garantijām, ka maksājumus, ko *EuropeAid* sadarbības birojs veica no EAF, būtiskas kļūdas, visticamāk, neietekmēja;

19. pauž nožēlu par to, ka nesakrīt Revīzijas palātas iespējamākā kļūdas īpatsvara aplēses, kas ir veiktas, pamatojoties uz Revīzijas palātas piemēroto viena gada pārskata pieeju un pašreizējo metodiku, no vienas puses, un Komisijas prakse izmantot neto atlikušo kļūdu īpatsvaru attiecībā uz laikposmu, kas ilgāks par gadu, no otras puses; uzskata, ka ar pieeju, kuras pamatā ir atlikušās kļūdas to tagadējā izteiksmē, nav iespējams sniegt salīdzināmu informāciju, lai varētu veikt ikgadējo budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru; ar gandarījumu konstatē, ka Komisija piekrīt Revīzijas palātai, ka būtu jāgūst skaitļos izteikti papildu pierādījumi; aicina Komisiju noteiktā termiņā, proti, līdz 2013. gadam, pabeigt tā pamatrādītāja izstrādes procesu, ar kuru novērtē atlikušo kļūdu ietekmi uz finanšu līdzekļiem;

Pārraudzības un kontroles sistēmu efektivitātes kopvērtējums

20. pauž nožēlu par Revīzijas palātas konstatējumu, ka Komisijas pārvaldīto EAF pārraudzības un kontroles vispārējās sistēmas ir efektīvas tikai daļēji; pieņem zināšanai, ka *EuropeAid* sadarbības biroja galvenajos dienestos veiktā uzraudzība un kontrole bija efektīva, taču nepilnīgi efektīva bija Savienības delegācijās veiktā uzraudzība un kontrole;

[1] Gada ziņojums par 8., 9. un 10. Eiropas Attīstības fonda finanšu pārvaldību 2010. gadā, 11. lpp.

21. pauž nožēlu par to, ka trūkumi Savienības delegāciju uzraudzības un pārbaudes sistēmās tiek konstatēti atkārtoti; atgādina Revīzijas palātas konstatējumu, ka EAF līdzekļus saņemošo valstu kredītrīkotāju administrāciju vairākums pārbaudes protokolē nepietiekami un pārbaudes ir neefektīvas, trūkst institucionālās spējas, Savienības delegācijās nepietiek līdzekļu un ir lieli kadru mainības rādītāji; tāpēc prasa stiprināt valsts kredītrīkotāja administrācijas institucionālo spēju, nodrošinot papildu finanšu apmācību un mērķtiecīgus norādījumus, lai pārvarētu šos finanšu pārvaldības jomā konstatētos trūkumus;

22. konstatē, ka pēdējos trijos Revīzijas palātas gada pārskatos par EAF ir ziņots par personāla trūkumu un neatbilstošiem cilvēkresursiem, kas var negatīvi ietekmēt Savienības revīzijas procesus; ir ļoti nobažījies par šo vairākkārt konstatēto problēmu;

23. uzsver, ka Savienības sniegtās attīstības palīdzības efektīvas īstenošanas, izcili kvalitatīvas uzraudzības un pēcpārbaužu priekšnoteikums ir pietiekami lielā skaitā nokomplektēts kompetents personāls; šajā sakarā aicina Komisiju un EĀDD savu iestāžu cilvēkresursu aspektus uzskatīt par pietiekami prioritāriem, kā arī par pietiekami priotāru uzskatīt rentabilitāti, lai negatīvi neietekmētu nevienas delegācijas spēju veikt uzraudzības un kontroles uzdevumu;

24. pieņem zināšanai Revīzijas palātas konstatējumus, ka *EuropeAid* sadarbības biroja *ex ante* pārbaudes, ko veic kredītrīkotāji gan biroja galvenajos dienestos, gan Savienības delegācijās, bija efektīvas tikai daļēji; atgādina, ka *EuropeAid* sadarbības biroja pārbaužu pamatā lielākoties ir ārēju uzraugu vai ārēju revidentu izsniegtas apliecības un izdevumu apstiprinājumu pārbaudes; pauž nožēlu par Revīzijas palātas konstatējumu, ka biežo kļūdu dēļ šādu pārbaužu ticamība ir ierobežota; konstatē, ka Komisija nolūkā atrisināt šo jautājumu ieviesa obligātu revidentiem domātu darba uzdevumu;

25. ar gandarījumu konstatē, ka gan *EuropeAid* sadarbības biroja galveno dienestu, gan Savienības delegāciju pārbaudes sistēma tika atzīta par efektīvu; ir nobažījies par tādiem vairākkārtējiem trūkumiem Savienības delegāciju uzraudzības un kontroles sistēmās kā iegrāmatošanas pienākuma neveikšana vai neatbilstoša iegrāmatošana un nepareizu iepirkuma procedūru izmantošana īstenošanas organizācijās; konstatē, ka "ES līdzekļu saņēmēju finanšu pārvaldības instrumentu kopumu ārēju darbību veikšanai" pabeidza un izplatīja, lai pilnveidotu īstenošanas organizāciju zināšanas par finanšu pārvaldību un tiesībām saņemt atbalstu;

26. konstatē, ka Komisija joprojām strādā, lai uzlabotu *EuropeAid* sadarbības biroja uzraudzības un pārbaudes sistēmas; cer, ka, veicot pašreizējo šā biroja pārbaudes sistēmu pārskatīšanu (*EuropeAid* sadarbības biroja rīcības plāns, lai stiprinātu kontroles piramīdu), tiks gūti pozitīvi rezultāti attiecībā uz pārskatatbildību, efektivitāti un izmaksu lietderību; aicina Komisiju informēt Parlamenta kompetentās komitejas par pasākumiem, kas veikti, lai atrisinātu iepriekš minētās problēmas;

27. atzinīgi vērtē to, ka 2010. gada jūnijā tika ieviests jauns ziņošanas formāts, saskaņā ar kuru delegācijas katru gadu ziņo par saņēmējvalstīs veiktām publisko finanšu pārvaldības reformām, un mudina delegācijas šo jauno sistēmu izmantot konsekventi;

28. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas konstatējumu, ka gada darbības pārskats ir precīzs un informējošs, it sevišķi tāpēc, ka ir izmantoti skaitliskie rādītāji un ir sniegta objektīva aina par īstenošanu un rezultātiem;

29. mudina Komisiju sniegt vairāk informācijas par EAF īstenošanu ĀKK valstu vispārējā un reģionālā līmenī un nodrošināt visu to darbību labāku atpazīstamību, kuras Savienība finansē aizjūras teritorijās;

Komisijas un EĀDD kompetence Savienības attīstības atbalsta sniegšanā

30. konstatē, ka 2010. gadā EĀDD izveidojās par pilnvērtīgu iestādi un sāka savu darbību; atkārtoti pauž bažas par to, ka sākotnējais kompetences sadalījums starp Komisijas un EĀDD darbiniekiem Savienības delegācijās ir radījis jucekli un ir pamatoti kritizēts; prasa uzlabot Eiropas attīstības palīdzības efektivitāti, lai novērstu tās sadrumstaloto pārvaldības veidu;

31. aicina Komisiju uzraudzīt šīs jaunās sistēmas darbību un ziņot par to; konstatē, ka jautājumi, kas EĀDD un Komisijai bija savstarpēji jāprecizē, tiek risināti "Komisijas dienestu un EĀDD darba risinājumos attiecībā uz ārējo attiecību jautājumiem"; aicina Komisiju kompetentajām Parlamenta komitejām iesniegt šo dokumentu, ja tas ir pabeigts, pievienojot pārskatu par jautājumiem, kurus Komisija un EĀDD nav atrisinājuši, un šo jautājumu risināšanas stratēģiju, kā arī oficiālu precizējumu par iespējamo elastību, izmantojot Savienības delegāciju cilvēkresursus;

Budžeta atbalsts

32. atgādina, ka Revīzijas palāta savā gada pārskatā par EAF darbību 2010. finanšu gadā konstatēja, ka budžeta atbalsta maksājumus 2010. gadā ietekmēja ļoti biežās skaitļos neizsakāmās kļūdas – 35 % apmērā, kas ir tikpat daudz kā 2009. gadā, kad arī budžeta atbalsta maksājumos tika fiksēti noturīgi augsti kļūdu līmeņi; konstatē – lai atrisinātu šo jautājumu, Komisija pastiprināja apmācību un ieviesa Savienības ārējās darbības finansējuma saņēmēju finanšu pārvaldības instrumentu kopumu; prasa, lai Komisija uzraudzītu šo jautājumu un ziņotu, vai ar šiem pasākumiem situācija tiek uzlabota;

33. atgādina, ka Komisija budžeta atbalstu kā vienu no atbalsta veidiem izmantoja gandrīz divdesmit gadus; konstatē, ka joprojām ir iespējas uzlabot tādus aspektus kā šā atbalsta koncepcija, īstenošanas efektivitāte un lietderība, tā pārbaude un ziņošana par to;

34. atzīst budžeta atbalsta iespējamās priekšrocības; tomēr uzskata, ka tas nav pareizais risinājums visām problēmām; pauž viedokli, ka šis atbalsta veids ir iedarbīgs tikai tad, ja to īsteno, nodrošinot pietiekamu pārredzamību, pārskatatbildību un efektivitāti;

35. pieņem zināšanai Komisijas pūliņus un panāktos uzlabojumus, apliecinot budžeta atbalsta piešķiršanas kritērijus oficiālākā un strukturētākā veidā, piemēram, ieviešot pārskatīto kārtību, saskaņā ar kuru novērtē publisko finanšu pārvaldības jomā panākto uzlabojumu, vai norādījumus par vājām valstīm paredzētu budžeta atbalstu u. c.;

36. aicina Komisiju galvenokārt pievērsties programmu efektivitātei, rezultātus pārbaudot salīdzinājumā ar rādītājiem, valsts stratēģijas dokumentos publicēt nosacījumus un izpildes rādītājus un nodrošināt, lai delegāciju ziņojumos strukturētā un oficiālā veidā tiktu apliecināts publisko finanšu pārvaldības jomā gūtais uzlabojums, precīzi nosakot kritērijus, saskaņā ar kuriem ir jāvērtē uzlabojums, faktiskais uzlabojums un iemesli, kuru dēļ reformu programma var nebūt bijusi īstenota atbilstoši plānam;

37. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas konstatējumu, ka ir ievērojami samazinājies agrākais lielais to skaitļos neizsakāmo kļūdu skaits, kas attiecas uz publisko finanšu pārvaldības jomā panāktā uzlabojuma apliecināšanu, jo 2010. gada jūnijā tika ieviesta pārskatītā kārtība, saskaņā ar kuru uzrauga publisko finanšu pārvaldības jomā panākto uzlabojumu un par to ziņo; aicina Komisiju turpināt darbu pie tā, lai nodrošinātu pastāvīgu skaitļos neizsakāmo kļūdu samazinājumu;

38. konstatē Komisijas 2011. gada 13. oktobra paziņojumu "Turpmākā pieeja saistībā ar ES budžeta atbalstu trešām valstīm" (COM(2011) 638), kurā, piemēram, ir teikts, ka Komisija ieviesīs jaunu atbalsta saņemšanas kritēriju, ko piemēros "budžeta pārredzamības un kontroles" jomā;

39. atgādina, ka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1905/2006 ([1]) 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu budžeta atbalstu var piešķirt, ja partnervalsts publisko izdevumu pārvaldība ir pietiekami pārredzama, droša un efektīva; šajā sakarā pauž bažas par risku, ko rada Komisijas sniegtā atbalsta saņemšanas kritēriju "dinamiskā" interpretācija; aicina Komisiju turpināt darbu, lai pienācīgi pamatotu savus lēmumus par budžeta atbalsta saņemšanas tiesībām un panāktu, lai visos finansēšanas nolīgumos būtu paredzēti visaptveroši un precīzi kritēriji, ar kuriem varētu novērtēt līdzekļu maksājumu

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā (OV L 378, 27.12.2006., 41. lpp.).

nosacījumu ievērošanu; aicina Komisiju pamatotākā un pārredzamākā veidā noteikt apjomu, kas ir jāpiešķir konkrētām budžeta atbalsta programmām;

40. attiecībā uz budžeta atbalstu uzsver dubultu pārskatatbildību: starp līdzekļu devēju un partnervalsti un starp partnervalsti un tās iedzīvotājiem; tāpēc uzsver, ka gan Savienības, gan partnervalstu nodokļu maksātāji ir ieinteresēti, lai tiktu nodrošināta pārredzama un pareiza revīzija, un uzsver joprojām aktuālo vajadzību pēc lielāka atbalsta, attīstot partnervalstu pašu kontroles spējas;

41. atgādina, ka publisko finanšu pārvaldība ir viens no budžeta atbalsta sniegšanas kritērijiem pašreizējām 102 saņēmējvalstīm ([1]); aicina Komisiju informēt budžeta izpildes apstiprinātājiestādi par iemesliem, kuru dēļ Komisijas tīmekļa vietnē var iepazīties tikai ar 28 ziņojumiem par publiskiem tēriņiem un finanšu pārskatatbildību ([2]);

42. cer, ka Komisija un dalībvalstis izveidos publisku reģistru, kurā tiktu pārredzami uzskaitīti budžeta atbalsta nolīgumi, procedūras un attīstības rādītāji ([3]);

43. aicina Komisiju iesniegt regulārus ziņojumus par to mērķu sasniegšanu, kas ir noteikti attiecībā uz Savienības nodrošināto budžeta atbalstu, un par atsevišķām problēmām, kuras ir konstatētas konkrētās saņēmējvalstīs; aicina Komisiju nodrošināt, lai budžeta atbalsts tiktu samazināts vai atcelts, ja nav sasniegti precīzi mērķi;

44. uzskata, ka 2010. gadā publicētā Zaļā grāmata ([4]) sniedz pozitīvu ieguldījumu pārdomās par to, kā budžeta atbalstu padarīt par efektīvāku un lietderīgāku nabadzības mazināšanas instrumentu;

45. mudina Komisiju atkal palīdzēt partnervalstīm attīstīt parlamentārās kontroles un revīzijas spējas, kā arī palielināt pārredzamību un informācijas publisku pieejamību, jo īpaši tad, ja palīdzību sniedz budžeta atbalsta veidā, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1905/2006 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu; un aicina Komisiju regulāri ziņot par paveikto;

Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 11/2010 "Kā Komisija pārvalda vispārējā budžeta atbalstu ĀKK, Latīņamerikas un Āzijas valstīs"

46. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas veikto revīziju un revīzijas rezultātos izteiktos konstruktīvos ieteikumus;

47. uzskata, ka vispārējs budžeta atbalsts (VBA) ir ļoti noderīgs atbalsta sniegšanas instruments, ja to piemēro pareizi, jo ar to ir iespējams palielināt saņēmējvalstu valdību dalību un atbildību, kā arī vajadzību pēc saņēmējvalstu parlamentu īstenotas stingrākas kontroles un pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanās, vienlaikus paplašinot arī aktīva Savienības un saņēmējvalstu politiskā dialoga pamatu un palielinot vajadzību pēc tā;

48. ir dziļi nobažījies par Revīzijas palātas konstatējumu, ka Komisija pienācīgi nepārvalda galvenos riska veidus, kas ietekmē VBA efektīvu sniegšanu divdesmit gadus kopš dienas, kad ar šā instrumenta palīdzību Komisija sāka nodrošināt šo atbalstu; mudina Komisiju ievērot Revīzijas palātas ieteikumus, lai stiprinātu riska pārvaldību, pienācīgi novērtējot uzticības risku un risku attīstības jomā, un jo īpaši lai labāk izmantotu jau pieejamo informāciju;

([1]) Atbilde uz 23. rakstisko jautājumu, kas pirms 2012. gada 12. janvāra uzklausīšanas ir adresēts Komisijas loceklim A. Piebalgam saistībā ar EAF 2010. gada budžeta izpildes apstiprināšanu.
([2]) http://ec.europa.eu/europeaid/what/economic–support/public–finance/pefa_assesments_en.htm
([3]) Kā tas ir prasīts rezolūcijā par jaunattīstības valstīm sniegtā ES budžeta atbalsta nākotni, 2011. gada 5. jūlijā pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0317, 52. punkts.
([4]) Komisijas 2010. gada 19. oktobra Zaļā grāmata "Trešām valstīm sniegtā ES budžeta atbalsta nākotne" (COM(2010) 586).

49. piekrīt Komisijas viedoklim, ka dažos gadījumos, īstenojot "dinamisku pieeju" attiecībā uz VBA, var panākt nozīmīgus politiskus rezultātus, ja budžeta atbalsts tiek sniegts valstīm, kas vāji pārvalda publiskās finanses, taču ir apņēmības pilnas veikt reformas un ir guvušas panākumus reformu īstenošanā; tomēr ir dziļi nobažījies, ka 12 stabilās ĀKK valstis, attiecībā uz kurām VBA ir plānots konkrētās valsts stratēģijas dokumentos, kas izstrādāti saistībā ar 10. EAF, un piecas Latīņamerikas valstis, kurām ir sagatavotas VBA programmas, organizācijas *Transparency International* 2009. gada korupcijas uztveres indeksā ir kvalificētas kā valstis, kurās ir "plaši izplatīta korupcija", kas nozīmē to, ka šīm valstīm piešķirtais skaitlis bija mazāks par "3" skalā, kur "10" apzīmē valstis bez korupcijas, bet "0" apzīmē valstis ar augstu korupcijas līmeni; mudina Komisiju izstrādāt atbilstošas, stingras un pārredzamas uzraudzības metodes un nodrošināt, lai Savienības delegācijās strādātu pietiekams skaits kvalificētu darbinieku, pirms VBA sākt sniegt saņēmējvalstīm, kurās ir tik augsts uzticības risks; šajā sakarā aicina EĀDD pilnībā izmantot savu politisko kompetenci, aktīvi piedaloties saņēmējvalstīm paredzēto politisko mērķu izstrādē, tos nosakot attiecībā uz cīņu pret korupciju un nodrošinot panākumus šo mērķu sasniegšanā;

50. ir nobažījies par Revīzijas palātas secinājumiem, ka nepietiekami ir ņemta vērā vajadzība stiprināt tādas uzraudzības struktūras saņēmējvalstīs kā parlamenti un pilsoniskās sabiedrības organizācijas, jo parlamentārās uzraudzības stiprināšana un pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanās uzlabošana ir būtiski spēju veidošanas mērķu elementi attiecībā uz VBA; mudina Komisiju vairāk ieguldīt darbu un līdzekļus, saņēmējvalstīs uzlabojot iestāžu darbību, tiesiskas valsts principa ievērošanu, demokrātisko iekārtu un labu pārvaldību;

51. aicina Komisiju šādus mērķus noteikt savās VBA programmās, ņemot vērā partnervalsts īpašos apstākļus, jo kopējais VBA programmu mērķis ir atbalstīt attiecīgās valsts nacionālās attīstības stratēģijas īstenošanu;

52. aicina Komisiju un dalībvalstis:

— apliecināt kopīgu apņēmību pilnībā uzņemties stingru politisko funkciju savā dialogā ar saņēmējvalstīm, jo šāda loma ir būtiska no VBA sekmīguma viedokļa, it sevišķi, ja tas ir saistīts ar lielu iespējamo ietekmi, kāda var būt Savienības kopējai politikai, ko īsteno visu dalībvalstu vārdā,

— uzlabot šo valstu koordināciju attiecībā uz procedūrām,

— stiprināt apņemšanos ievērot VBA mērķus,

— izvairīties no pretrunīgu signālu došanas saņēmējvalstīm attiecībā uz labu pārvaldību un tiesiskas valsts principu, pat ja tas dalībvalstīm un Komisijai var šķist vismaz tikpat grūti, cik pamatotās prasības, ko izvirza VBA saņēmējvalstīm;

53. ir nobažījies par Revīzijas palātas konstatējumu, ka VBA programmu četru sastāvdaļu koncepcija un īstenošana (proti, finansējums, atbalsts spēju veidošanai, izmaksāšanas apstākļi un dialogs) nenodrošina to, ka šo programmu iespējamā ietekme ir optimizēta; aicina Komisiju ievērot Revīzijas palātas ieteikumus, nosakot summas, kas labāk atbalstītā un pārredzamākā veidā ir jāpiešķir atsevišķām VBA programmām, savu spēju veidošanas aktivitāti galvenokārt veltot prioritārajām vajadzībām, stiprinot ar izpildi saistītu nosacījumu pārvaldību attiecībā uz tādiem aspektiem kā vispārējie atbalsta saņemšanas nosacījumi un īpašie nosacījumi, kas jāievēro, veicot atbalsta maksājumus, un uzlabojot pieeju dialogam;

54. aicina Komisiju regulārāk piedalīties dialogā ar saņēmējvalstīm par visiem VBA aspektiem un mudina Komisiju uzlabot savu Savienības delegācijās strādājošo darbinieku zināšanas, lai šo dialogu padarītu iedarbīgāku; prasa Komisijai nodrošināt, lai Savienības delegāciju darbiniekiem, kas īsteno VBA, būtu pieejami atbilstoši cilvēkresursi un informācija;

55. mudina Komisiju uzlabot atskaitīšanos par savu VBA programmu efektivitāti, jo īpaši to darīt, izstrādājot atbilstošas skaitļos izsakāmas izvērtējuma metodes un nodrošinot regulāru īstenošanas uzraudzību, vadoties pēc konkrētiem rādītājiem un precīzi izmērāmiem mērķiem;

56. atkārtoti aicina Komisiju izstrādāt gada ziņojumu par budžeta atbalsta izmantošanu, lai attiecībā uz patlaban īstenotajām budžeta atbalsta programmām uzlabotu stipro un vājo aspektu konstatēšanu;

57. mudina Komisiju un citus līdzekļu devējus sadarboties, lai veiktu kopīgu regulāru izvērtēšanu par to, cik efektīvs no nabadzības samazināšanas viedokļa ir atbalsts, ko sniedz, īstenojot VBA programmas;

Attīstības prioritātes un attīstības sadarbība ar lielāku ietekmi

58. uzsver, ka labai pārvaldībai, demokrātijai, cilvēktiesību ievērošanai un nabadzības samazināšanai ir jābūt to īstenošanas organizāciju integrētiem mērķiem, kas darbojas valstīs, kurās sniedz EAF atbalstu;

59. atgādina 2011. gada Arābu pavasara notikumus un to, cik svarīgi ir, sniedzot visu veidu attīstības palīdzību, īpaši atbalstīt demokrātijas principu ievērošanu un demokrātiskas iekārtas izveidi;

60. atkārtoti pauž apņemšanos ievērot efektīvas palīdzības principus, kuru pamatā ir patiesa partnerība, saskaņā ar ESAO Parīzes deklarācijā un *AAA* sniegto definīciju;

61. ar gandarījumu pieņem zināšanai Komisijas 2011. gada 13. oktobra paziņojumu "ES attīstības politikas ietekmes palielināšana: Pārmaiņu programma" (COM(2011) 637), kurā ir teikts, ka ir jāturpina atbalstīt sociālo integrāciju un humāno attīstību; stingri prasa, lai vismaz 20 % Savienības atbalsta tiktu piešķirti pamata un vidējai izglītībai un veselības pamataprūpei; mudina Komisiju lielāku uzmanību pievērst mātes veselībai, jo šī ir tā joma, kurā Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšana nav bijusi apmierinoša;

62. atkārtoti aicina Komisiju atbalstu veselības aprūpes sistēmu stiprināšanai padarīt par prioritāti, it īpaši to paredzot tieši trūcīgajiem cilvēkiem, lai uzlabotu mācīšanās kvalitāti un palīdzētu izstrādāt politikas pamatnostādnes, kas būtu labvēlīgas trūcīgajiem un kurās būtu ņemti vērā dzimuma aspekti; mudina Komisiju nodrošināt to ES finansēto darbību labāku atpazīstamību, ko veic aizjūras zemēs un teritorijās;

63. atzinīgi vērtē to, ka attīstības palīdzība daudzās pasaules nabadzīgākajās valstīs vairs nav galvenais ienākumu avots; uzsver – lai palīdzība būtu efektīva, nabadzīgajām valstīm ir jāspēj patstāvīgi nodrošināt ienākumus, un pauž nožēlu par to, ka nelikumīga kapitāla aizplūšana no jaunattīstības valstīm lielākā apjomā nekā tajā ieplūstošais kapitāls, piemēram, korupcijas vai liela mēroga izvairīšanās no nodokļu maksāšanas ceļā, ir smaga un būtiska problēma, kas traucē mazināt nabadzību un paildzina atkarību no palīdzības;

64. papildus tam uzsver – lai nodrošinātu ilgtermiņa sociālu un ekonomisku attīstību, nepieciešami ilgtspējīgi ienākumu avoti, kas nebūtu palīdzība; šajā sakarā uzskata, ka galvenais faktors, ko var izmantot jaunattīstības valstis, ir saprātīgas un efektīvi īstenotas tirdzniecības attiecības, kas atbilstu PTO principiem, un tāpēc mudina Komisiju, Padomi un ĀKK valstis novērst neatrisinātās problēmas, kas attiecas uz ierosinātajiem ES un ĀKK reģiona ekonomiskās partnerības nolīgumiem un brīvo tirdzniecību;

65. ir nobažījies par Komisijas pārbaudes procedūrām, kas tiek īstenotas tad, kad Savienības finanšu līdzekļus pārvalda starptautiskās organizācijas saskaņā ar kopējas pārvaldības vienošanos; pieņem zināšanai, ka to Savienības finanšu līdzekļu pārbaudīšanas un uzraudzīšanas nosacījumos, kurus pārvalda kopēji, ir konstatēti nopietni trūkumi; aicina Komisiju nodrošināt, lai visi tās partneri Komisijai sniegtu iespēju ātri un bez birokrātiskiem šķēršļiem iepazīties ar saviem iekšējās revīzijas ziņojumiem;

66. atgādina gadījumu Afganistānā, kur drošības stāvoklis ir ārkārtēji sarežģīts un ir kļuvis tik smags, ka Komisijas darbinieki vairs nevar brīvi pārvietoties, kas ievērojami ierobežo virknes iekšējo standarta pārbaužu procedūru īstenošanu;

67. norāda, cik svarīgi ir saistīt humanitārās palīdzības, atjaunošanas un attīstības aspektus, lai stiprinātu saiknes starp humanitāro palīdzību, atveseļošanu un attīstību un nodrošinātu netraucētu pāreju no humanitārās palīdzības uz attīstības palīdzību; uzsver, ka joprojām daudz jāstrādā, lai uzlabotu kompleksās humanitārās palīdzības, atjaunošanas un attīstības koordinēšanu, efektivitāti, lietderību un saskaņotību;

68. mudina Komisiju nodrošināt, lai EAF finansējumu saskaņotu ar citiem instrumentiem (pārtikas mehānismu, nodrošinātības ar pārtiku tematisko programmu, Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu, nevalstisko dalībnieku vai vietējo pašvaldību tematisko programmu, stabilitātes instrumentu, lauku mikro finanšu izmēģinājuma projektu); aicina Komisiju nodrošināt labāku humanitārās palīdzības un attīstības palīdzības saskaņu un savstarpējo papildināmību gan politikas izstrādes līmenī, gan praksē un vairāk pievērsties katastrofu riska mazināšanai, kā arī panākt labāku sagatavotību katastrofu gadījumiem un stiprināt katastrofu apdraudēto iedzīvotāju spēju tās pārvarēt;

69. norāda, ka Savienībai nepieciešami ļoti atšķirīgi attīstības sadarbības instrumenti, kas būtu piemēroti dažādiem kontekstiem, jo, sniedzot attīstības palīdzību, nav viena risinājuma visām situācijām; jo īpaši uzsver nepieciešamību pēc īpašiem instrumentiem un darba metodēm, lai šo palīdzību sniegtu nespējīgām valstīm vai ļoti nedemokrātiskām valstīm, piemēram, Eritrejai, kurās šo valstu iedzīvotājiem tiek atteikta palīdzība, neskatoties uz plaši izplatīto pārtikas krīzi;

70. uzskata, ka patlabanējā, Āfrikas ragu pēkšņi piemeklējusī pārtikas krīze arī ir starptautiskās humanitārās palīdzības un attīstības atbalsta saskaņas un savstarpējās papildināmības trūkuma un ļaunprātīgas spekulācijas ar pārtikas produktiem traģiskas sekas; norāda, ka pretēji dabas katastrofām šī krīze sākās lēnām un pakāpeniski izvērtās par humanitāru katastrofu; atgādina, ka sausumi un pārtikas trūkums diemžēl šajā reģionā ir hroniskas parādības un ka ir jāstiprina vietējo lauksaimnieku pašapgādes spēja, lai nodrošinātu ilgtspējību;

71. konstatē, ka termiņa vidusposma pārskatīšanas process vēl nav pabeigts attiecībā uz visām partnervalstīm ([1]), kaut arī to bija paredzēts veikt 2010. un 2011. gadā; cer, ka Komisija to pabeigs cik vien iespējams ātri un savā oficiālajā tīmekļa vietnē sniegs informāciju par pārskatīšanas procesa iznākumu;

Haiti sniegtais Savienības atbalsts

72. atgādina par zemestrīci Haiti un tās katastrofālajām sekām; pauž nožēlu par to, ka netika pietiekami saskaņota humanitārā palīdzība un attīstības palīdzība (saistot humanitāro palīdzību, atjaunošanu un attīstību); uzskata, ka humanitārās palīdzības pamatā vajadzētu būt atbalsta pakāpeniskas samazināšanas stratēģijai; pauž viedokli, ka Komisijas pūliņi un finansējums būtu jāvelta atjaunošanai un attīstībai;

73. pauž nožēlu par Savienības delegācijas un *ECHO* pārstāvniecības darbības nepietiekamo koordināciju; atbalsta visu Savienības dalībnieku darbības pastiprinātu koordināciju šajā valstī; tādēļ mudina Komisiju nodrošināt labāku humanitārās palīdzības un attīstības palīdzības saskaņotību un savstarpējo papildināmību gan politikas izstrādes līmenī, gan praksē;

74. pauž nožēlu par dažu projektu ilgtspējības trūkumu un uzsver, ka projekti būtu galvenokārt jāīsteno, lai radītu darbvietas un nodrošinātu ilgtspējīgu izaugsmi, kas Haiti valstij ļautu palielināt savus ienākumus, lai kļūtu mazāk atkarīga no ārvalstu palīdzības; tādēļ prasa Komisijai iesniegt Parlamentam to projektu sarakstu, kuri Haiti īstenoti, pievienojot šo projektu pašreizējā stāvokļa sīki izstrādātu novērtējumu, lai konstatētu, cik ilgtspējīgi tie bijuši kopš īstenošanas sākuma;

75. norāda uz Savienības atbalsta neatpazīstamību Haiti; uzskata – lai palielinātu atpazīstamību, projektu dokumentos būtu jāatveido ne tikai karogs, bet arī Eiropas Savienības, nevis vienkārši Komisijas vai *ECHO* nosaukums, kas vidusmēra Haiti iedzīvotājam ir daudz mazāk atpazīstami;

([1]) Atbilde uz 31. rakstisko jautājumu, kas pirms 2012. gada 12. janvāra uzklausīšanas ir adresēts Komisijas loceklim A. Piebalgam saistībā ar EAF 2010. gada budžeta izpildes apstiprināšanu.

Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 12/2010 "ES attīstības palīdzība pamatizglītībai Subsahāras Āfrikā un Dienvidāzijā"

76. atzinīgi vērtē šo Revīzijas palātas izcilo ziņojumu, kurā ir veikta apjomīga to sasniegumu analīze, kas gūti, Savienībai atbalstot pamatizglītību; taču tajā ir norādīts arī uz programmas trūkumiem, par kuriem Komisijas veiktos pasākumus var vainot tikai daļēji;

77. pilnībā atzīst grūtības, ar kurām Komisija saskārās, veicot šo programmu laikā, kad tā strādāja dažās no vistrūcīgākajām attiecīgo reģionu dalībvalstīm, un bieži vien cenšoties palīdzēt šo valstu trūcīgākajiem iedzīvotājiem; piekrīt vērtējumam, ka 45 % rādītāju izpilde un acīmredzama virzība attiecībā uz 30 % rādītāju ir izcils sasniegums; vēlētos, lai Komisija informētu, ja starplaikā šie skaitļi ir uzlabojušies vēl vairāk;

78. pilnībā piekrīt Revīzijas palātas secinājumiem un ieteikumiem un pieņem zināšanai Komisijas atbildes;

79. atgādina iepriekšējās budžeta izpildes apstiprināšanas rezolūcijas, kurās kā galvenā problēma, kas rodas, īstenojot konkrētas attīstības programmas, ir nosaukts kvalificētu darbinieku trūkums Savienības delegācijās un Komisijas galvenās mītnes atbalsta trūkums; aicina Komisiju šo jautājumu apspriest ar Parlamenta kompetentajām komitejām, lai rastu noturīgāku šīs problēmas risinājumu;

80. aicina Komisiju metodiski novērst Revīzijas palātas konstatētos trūkumus; vēlētos saņemt informāciju par šādiem jautājumiem:

a) Izglītības kvalitāte (kas ir aplūkota dienestu darba dokumentā, ko Komisija publiskoja 2010. gada februārī – SEC(2010) 121): neskarot faktu, ka tagad, šķiet, ir nedaudz par vēlu un ka tas bija jādara, sākot programmu, vai Komisija nevarētu minēt, kādus vēl pasākumus tā ir veikusi, lai uzraudzītu un uzlabotu izglītības kvalitāti?

b) Dažās valstīs, kas ir aplūkotas Īpašajā ziņojumā Nr. 12/2010, tika minēti krāpšanas un nesaimnieciskas rīcības gadījumi, pārvaldot valdības līdzekļus, tostarp "mirušo dvēseļu" skolotāji; kādu atbalstu Komisija sniedz, lai palīdzētu šīm valstīm novērst šos krāpšanas paņēmienus?

c) Viens no programmas sekmīgas īstenošanas pamatinstrumentiem vai rīkiem ir pareizu statistikas datu un izvērtējumu pieejamība par faktisko izglītības sistēmu; Revīzijas palāta norāda, ka virknē valstu šādi dati un izvērtējumi nav pieejami vai nav atjaunināti; kādus pasākumus Komisija ir veikusi, lai to novērstu?

d) Kā Revīzijas palāta norādīja, meiteņu iespējas iegūt pamatizglītību ir atkarīgas no daudziem ar izglītību nesaistītiem faktoriem, piemēram, atsevišķām sanitārām telpām u. c., kaut gan dažās no šīm valstīm ir gūti panākumi; kādus konkrētus pasākumus Komisija ir veikusi katrā no tām, lai palielinātu pamatizglītību iegūstošo meiteņu īpatsvaru, un kurās no šīm valstīm kā viens no iespējamajiem risinājumiem tiek apsvērta iespēja izveidot tikai meitenēm paredzētas skolas?

Ieguldījumu mehānisms

81. atgādina, ka no 10. EAF ieguldījumu mehānismam ĀKK valstu un AZT vajadzībām piešķirto finanšu līdzekļu apjoms bija EUR 1 530 000 000; konstatē, ka kopējais no ieguldījumu mehānisma budžeta parakstīto darbību apjoms 2010. finanšu gadā bija EUR 374 230 000; atgādina, ka Eiropas Investīcijas banka (EIB) ir tāda ar risku saistīta atjaunīga instrumenta – ieguldījumu mehānisma pārvaldītāja, ko finansē no EAF, lai sekmētu privātos ieguldījumus, it īpaši ĀKK valstīs;

82. pauž nožēlu, ka Revīzijas palātas sniegtā ticamības deklarācija un Eiropas Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšanas procedūra uz ieguldījumu mehānismu neattiecas, kaut arī darbības Eiropas Savienības vārdā un tai uzņemoties risku veic EIB, izmantojot EAF līdzekļus; uzskata, ka šāda situācija nav vēlama no politiskā viedokļa un pārskatatbildības apsvērumu dēļ; uzsver, ka šīs normas samazina Parlamenta pilnvaru apjomu attiecībā uz budžeta izpildes apstiprināšanu, it īpaši ņemot vērā, ka EAF līdzekļus iegūst no publiskiem līdzekļiem, kurus veido Eiropas nodokļu maksātāju iemaksas;

83. uzsver, ka visām EAF finansētām EIB darbībām ir pilnībā jāatbilst Līguma par Eiropas Savienības darbību 208. pantam, saskaņā ar kuru nabadzības samazināšana un novēršana ir galvenais Savienības attīstības politikas mērķis; uzskata, ka efektīva un ilgtspējīga var būt tikai tāda attīstības politika, ar kuru atbalsta arī trūcīgus cilvēkus;

84. uzskata, ka ekonomiskās izaugsmes politikas centieni nevar būt sekmīgi, ja netiek veicināta sociālo un vides standartu sasniegšana un sociālās aizsardzības mehānismu īstenošana;

85. aicina EIB tiešākā veidā saistīt savus finansējuma projektus ar nabadzības samazināšanu un Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu, cilvēktiesībām, korporatīvo sociālo atbildību, pienācīgu darbu un vides principiem, labu pārvaldību un uzņēmumu izveidi, īstenojot Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1080/2011/ES ([1]);

86. aicina EIB, īstenojot savu projektu ciklu, pastiprināti rūpīgi izturēties pret sociālajiem aspektiem (tostarp cilvēktiesību ievērošanu), veicot gan *ex ante* analīzi, gan jo īpaši uzraugot projektu īstenošanu un pabeigšanu; prasa definēt "izpildes rādītājus", lai labāk konstatētu EIB darbību radīto pievienoto vērtību un iedarbību, un uzlabot šīs bankas darbinieku kvalifikāciju ilgtspējīgas attīstības, cilvēktiesību un sociālo vai ar dzimumu saistītu jautājumu jomā;

87. konstatē, ka EIB ieguldījumu mehānisma un EIB ar pašu resursiem ĀKK valstīs īstenoto pasākumu neatkarīgā termiņa vidusposma izvērtējumā tika secināts, ka, spriežot pēc visa, centieni uzraudzīt projektu īstenošanu, nodrošināt klātbūtni projektu veikšanas vietā un sekot līdzi norisēm vides un sociālajā jomā joprojām ir nepilnīgi; aicina EIB uzlabot savus uzraudzības mehānismus;

88. ar gandarījumu konstatē, ka EIB 2010. gada pārskatā par ieguldījumu mehānismu ir minēts uzlabojums, kas gūts, koncentrējoties uz rezultātu sasniegšanu; tomēr uzskata, ka gada pārskatos joprojām ir lielas uzlabojumu iespējas, jo informācija par iznākumiem, noteiktajiem mērķiem, sasniegtajiem mērķiem un iespējamo atkāpju iemesliem, kā arī veiktajiem vērtējumiem un vērtējumu rezultātu apkopojumu, tostarp par trūkumiem un jautājumiem, kas vēl jārisina, netiek izklāstīta pilnībā, nav aktuāla un objektīva; atzinīgi vērtē EIB pretimnākošo attieksmi, ko tā apliecināja šīs rezolūcijas par budžeta izpildes apstiprināšanu sagatavošanas darbā;

89. atgādina, ka 14 % to līdzekļu, ko izmaksā no ieguldījumu mehānisma (EUR 390 000 000), tiek virzīti caur Eiropas divpusējās attīstības finanšu institūcijām vai apvienotiem uzņēmumiem;

90. pauž nožēlu, ka netiek nodrošināta pārredzamība attiecībā uz ieguldījumu mehānisma finanšu līdzekļu galasaņēmējiem; aicina EIB pirms projektu apstiprināšanas ar sevišķi pienācīgu rūpību pārbaudīt, vai vietējā līmenī ir notikusi nepieciešamā sabiedriskā apspriešana par to projektu attīstības aspektiem, kuriem ir piešķirta ES garantija, tostarp par finanšu starpnieku veiktspēju, izmantojot aizdevumus, ko EIB piešķir attiecībā uz minētajiem aspektiem; uzskata, ka, apsverot aizdevumu izsniegšanu jaunattīstības valstīs, EIB būtu jāapliecina sevišķi pienācīga rūpība saskaņā ar starptautiskai paraugpraksei atbilstošām standartprocedūrām, lai apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un nepieļautu terorisma finansēšanu;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Lēmums Nr. 1080/2011/ES, ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir ES garantiju zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem ārpus Savienības (OV L 280, 27.10.2011., 1. lpp.).

91. konstatē nevalstiskas organizācijas sniegtas ziņas par iespējamiem gadījumiem, kad EIB finanšu līdzekļi tika piešķirti uzņēmumiem, attiecībā uz kuru vadošajiem darbiniekiem vai nu tika veikta izmeklēšana, vai arī viņi bija apsūdzēti korupcijā un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanā; aicina EIB sniegt būtiskāko informāciju par šādiem gadījumiem;

92. konstatē, ka EIB nodrošina EIB un Komisijas finansēto projektu savstarpējo papildināmību, apspriežoties ar Komisiju ļoti agrīnā stadijā, pirms vēl EIB ir sākusi projektu rūpīgu izskatīšanu; atgādina, ka Komisija piedalās Ieguldījumu mehānisma komitejas darbā bez balsstiesībām un par katru no konkrētajiem priekšlikumiem sniedz savu atzinumu;

93. aicina Komisiju arī turpmāk cieši uzraudzīt un kontrolēt ieguldījuma mehānisma īstenošanu un regulāri informēt Parlamenta Budžeta kontroles komiteju par saviem konstatējumiem;

94. atgādina, ka Komisijas, EIB un Revīzijas palātas trīspusējā nolīgumā ir noteiktas Revīzijas palātas funkcijas attiecībā uz EIB pārvaldīto EAF pārbaudi; aicina Revīzijas palātu izstrādāt īpašo ziņojumu par EIB pārvaldīto EAF efektivitāti un lietderību no nabadzības samazināšanas viedokļa;

95. konstatē atalgojumu, ko EIB saviem darbiniekiem atšķirīgā apmērā izmaksā kā gada piemaksas; aicina EIB katru gadu savā tīmekļa vietnē publicēt izsmeļošu informāciju par to gada piemaksu apjomu, kuras tā izmaksā saviem vadošajiem darbiniekiem, tostarp katram direktoru padomes, pārvaldības komitejas un revīzijas komitejas loceklim;

96. turklāt konstatē, ka pašreizējās EIB Direktoru padomes sastāvā ir septiņas sievietes un 19 vīrieši; uz divām pašlaik vakantajām vietām mudina dalībvalstis izvirzīt sieviešu dzimuma kandidatūras, lai padomē panāktu līdzsvarotāku pārstāvību.